

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Nová média v každodenním životě

Autorka bakalářské práce: Karolína Pobořilová

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Tomáš Retka Ph.D.

Karolína Pobořilová se ve své bakalářské práci věnuje problematice nových médií a jejich vlivu na každodenní život vybraných aktérů. Autorka vychází z předpokladu, že zástupci různých generací mohou k fenoménu nových medií přistupovat odlišně a volit různé strategie jejich užívání. Jedná se tedy o velice zajímavý a podnětný koncept bakalářské práce, jejíž aktuálnost je podpořena i dobou jejího vzniku. Bakalářská práce Karolíny Pobořilové vznikala v době proti-koronavirových opatření (jaro-léto 2020), tedy v době vyhlášení nouzového stavu, kdy velká část české populace byla odkázána trávit čas především ve svých domácnostech. Tuto skutečnost autorka několikrát ve svém textu zmiňuje, je však škoda, že s tímto faktorem intenzivněji analyticky nepracuje.

Autorka ve své bakalářské práci využívá adekvátní a vhodné teoretické zdroje, které se snaží (a mnohdy úspěšně) propojovat s empirickými daty, které získala prostřednictvím svého terénního výzkumu. Samotné výzkumné šetření představuje zajímavou sondu do postojů a strategií představitelů jednotlivých generací. V práci se objevuje celá řada zajímavých postřehů, které by však bylo vhodné podrobněji analyticky zpracovat, „trochu“ více utřídit a přesněji prezentovat. Z textu bakalářské práce Karolíny Pobořilové je patrné zaujetí tématem a snaha danou problematiku pojmout, co možná nejkomplexněji. Na druhou stranu je potřeba upozornit na několik zásadních rezerv a nedostatků, které kvalitu této závěrečné práce snižují. Jedná se především o stylistickou stránku textu. Některé pasáže jsou poměrně kostrbaté („*Boomer je oproti tomu nevnímá drsné reality světa.*“ str. 14), jiné zase strohé či zobecňující („*Myslím si, že ti starší muži to tak prostě mají, nic jiného nechtou, ale ten sport si neodpustí*“ str. 21). Občas autorka opouští odborný jazyk, v některých pasážích se jedná spíše o úvahu než o odborný text („*Sice si nemůžeme být nikdy jisti pravdivostí, ale jsme lidi a měli bychom si říkat pravdu.*“ str. 15.). Další oblastí, ve které by si práce zasloužila určité úpravy, je otázka struktury textu. Některé podkapitoly jsou neúměrně krátké (1.4, 1.5 a 2.3). Celkově by bylo dobré jednotlivé pasáže textu (kapitoly a podkapitoly) více propojovat a vysvětlovat vzájemnou návaznost a legitimitu jejich pořadí. Je také otázkou, zda je nutné v práci uvádět tak dlouhé doslovné přepisy výpovědí informantů (např. str. 25 – 27), místo shrnujících parafrází a komparačních analýz.

Po zvážení výše uvedených závěrů navrhuji bakalářskou práci Karolíny Pobořilové hodnotit známkou **D**.